

get af Danmarks Forbund, der er bevoget med Skov, hvorved den giver et maadeligt Udbytte, egner sig meget bedre til andet Brug. Det er dog ikke alene den Blet, hvorpaa Skoven staaer, der i mangfoldige Tilfælde taber i productiv Eone, men det er tillige det omliggende Agerland. En Skov paa en Lønne Land er ingen stor Skov, men, medens den kun giver det halve eller maaskee en Trediedeel af det Udbytte, denne Lønne Land kunde give, naar den kom under Ploden, gjør den tillige Skade paa flere Lønne Land af det omliggende Agerland. Denne Betragtning vil jeg især henstille til de Herrer, som have nævnt enkelte Tilfælde, f. Ex., hvor Nattefrosken har gjort Skade paa en lille Strækning. Jeg skal gjerne indrømme, at der kan være Noget heri, men jeg troer ikke paa den Betragtning, der er fremsat med Hensyn til Regn og Fugtighed. Skoven kan vel i enkelte specielle Tilfælde have sin Betydning, men man maa jo ogsaa huske paa, at saadanne kun indtræffe een eller høist to Gange i et Menneskes Levetid, medens Skoven gjør Skade i alle de Aar, den staaer der, hvorved der fremkommer et Nattonaltab derved; naar man fremhæver det Ene, maa man ogsaa fremhæve det Andet. Den høitærede Minister har sagt, at Skovarealet i de senere Aar er tiltaget endog i en meget betydelig Grad, og, skjøndt jeg ikke veed det, maa jeg antage, det er rigtigt, da det er udtalt med Bestiethed af den ærede Minister, medens ikke et eneste Medlem har dristet sig til at modsig det. Naar altsaa Skovarealet tiltager, uden at Nogen har kunnet gine nogen Fordeel af at beplante nye Arealer med Skov, og naar man veed, at mange Smaaskove samtidsig dermed ere svundne bort, uagtet Skovvæsenet, forekommer dette mig dog at levere noget Beviis for, at den Fare, man frygter, ikke er saa nær, som Mange troe. Hvad angaaer Nødvendigheden af at beholde Skov for i vort eget Land at have, hvad vi behøve, deels af Gavntræ og deels af Brænde, troer jeg ikke, at dette har Meget at bethede. Jeg skulde tage meget feil, om ikke det meste Gavntræ, der bliver brugt i Danmark, er udenlandsk, og om ikke ogsaa Størstedelen af Brændet, ibetmindste paa de Steder, hvor der bliver brugt et noget større Quantum deraf, er ligesaa. Efter en almindelig Betragt-

ning er det vistnok rigtigt, at Folk aale Korn i det Land, hvor det svarer bedst Regning, og derpaa sælge det til de Lande, som ikke ere saa heldigt stillede, men derimod ere bedre qualificerede til Skov; vi kunne da faae vore For- nødenheder af Træmateriale deraf, og der vil kunne gjøres god Handel paa begge Sider. Dersom Træ var den eneste Ting, vi mangede, dersom vi iøvrigt kunde leve Alverden foruden, var det en anden Sag, men der er mange andre Ting, vi skulde have fra andre Steder, og skulde det vise sig, at vi skulde faae lidt mindre Træ, hvad jeg ikke befygter, vilde den Fare vel ikke være saa meget stor. Igeoverfor den Frygt, der er for Vedtagelsen af en Lov som denne, — jeg deler den ikke, men jeg erkjender, at den er tilstede, og allerede Frygten for en Lov er Noget, selv om den er ubegrundet, — skal jeg imidlertid henstille, om man ikke kunde gaae en Middevei. Efter hvad man seer i Motiverne, er omtrent $\frac{1}{3}$ af Danmarks Skovareal paalagt Ager- og Engskov, men Lovforslaget giver Frihed ogsaa til det, der har Skovskuld og er forbigaaet ved den nye Matricul. Kunde man imidlertid komme overeens om at hævde Skovvæsenet for den Skov i Danmark, der har Ager- og Engskov, vilde jeg sige, at det dog var et Skridt, som var Noget værd; der var da allerede gjort Meget. Jeg udtaler ikke dette som mit Duffe, men jeg siger kun, at det dog maaskee var et Forsøg værd, dersom det skulde vise sig, at Fleertallet her i Thinget skulde have for store Betænkneligheder ved Lovforslaget, som det nu er. Naar man gik ind derpaa, vilde det i ethvert Fald medføre en betydelig Forandring, som maaskee kunde forlige alle Parter, og dette kunde maaskee have det til Følge, at vi kunde faae Noget ud af Loven.

Hofensørn: Naar jeg paa et saa fremrykket Stadium udbeder mig Thingets Opmærksomhed, vil jeg, for dog at kunne lægge Vælg paa en lille Deel deraf, gjøre det Lyfte, at jeg skal fatte mig i Korthed, ikke i den Forstand, hvori man her pleier at tage korte Bemærkninger, men i Ordets virkelige Betydning. Jeg kan ikke nægte, at jeg veed at høre den Discussion, som er ført her baade i Overdags